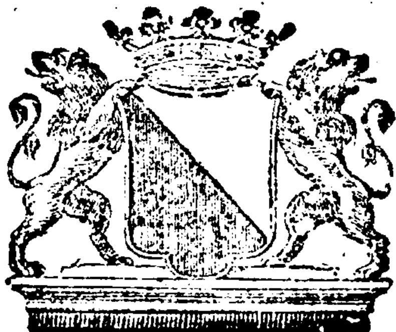
1829 — N°. 108.

UTRECHTSCHE COURANT.

Woensdag den 9. September.

PUBLICATIE.

De Gouverneur der provincie Utrecht;

Gezien hebbende de missive van Zijne Excellentie den Opperjagermeester van Zijne Majesteit, Opperhoutvester voor de Noordelijke Provincien, in dato den 2. September 1829, n°. 24, betrekkelijk het openen der groote Jagt in dit jaar;

En tevens gelet hebbende op art. 11. der Wet van den 11. Julij 1814, n°. 49, alsmede op Zijner Majesteits Besluiten van den 5. Julij 1823, (Staatsblad n°. 25 en 26.;)

Gehoord de consideratien van Heeren Gedeputeerde Staten van de provincie Utrecht;

Brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de opening der groote Jagt in deze provincie, door Zijne Exc. den Opperjagermeester, Opperhoutvester voornoemd, met overleg van Hun Ed. Gr. Achtb. is bepaald op Dingsdag den 15. September dezes jaars 1829, alsmede, dat, aangezien bij de Wet geene jaarlijksche bepalingen ten opzigte van de lange Jagt vereischt worden, de voorzieningen in vorige jaren, en laatstelijk bij de Publicatie van den 8. September 1820 vastgesteld, moeten geacht worden, nu en voor het vervolg in volle kracht te blijven; zijnde alleenlijk voor dit jaar bepaald, dat de lange Jagt voor de eerste week mede op Dingsdag den 15. September zal geopend zijn.

En ten einde niemand eenige onwetendheid hiervan voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Utrecht den 4. September 1829.

De Gouverneur voornoemd
RIDDER VAN ERTBORN.

KADASTER.
BERIGT

Aan alle Eigenaars, Pachters en Bestuurders van vaste Goederen enz. in de gemeente van Utrecht.

Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht, verwittigen alle Eigenaars, Pachters en Bestuurders van Goederen, dat de staat van klassering van al de Eigendommen, en de verdere stukken der taxatie, op het *Paleis* zijn berustende, ten einde aldaar van den 15. dezer af aan, eene maand lang van des morgens van *negen* tot des namiddags ten *drie ure* te bij ven voorleggen, op dat ieder Eigenaar of deszelfs Plaatsbekleeder van dezelve zou kunnen kennis nemen, en, wanneer daartoe redenen mogten aanwezig zijn, zijne klagten inleveren omtrent de percelen of artikelen welke hem aangaan, terwijl daar en boven door een der ambtenaren van het Kadaster, die met het toezicht der schatting zijn belast geweest, de noodige inlichtingen aldaar zullen gegeven worden, te weten: Voor de Eigendommen binnen de stad gelegen, van den 15den tot den 22sten October; voor de Eigendommen gelegen in de voorsteden Abstede en Catharijne den 23sten, 24sten en 26sten October, en eindelijk voor de Eigendommen in de voorsteden Lauwenrecht en Tolsteeg den 27sten, 28sten en 29sten October 1829.

Te dien einde wordt hen de lijst hunner Eigendommen op nieuws bezorgd; doch bevat deze lijst als nu, behalve de meting, ook opgave van de klasse waaronder elk der verschillende percelen zijn gebragt.

De Eigenaars of derzelver Zaakwaarnemers zullen de klassering der Eigendommen, op die lijst vermeld, naauwkeurig moeten nagaan, en dezelve met die der andere Eigendommen vergelijken.

De Pachters of andere Plaatsbekleeders, wier Eigenaars buiten de gemeente woonachtig mogten zijn, worden ten nadrukkelijkste uitgenoodigd, om die Eigenaars eerstond van dit berigt kennis te geven, en de lijst aan dezelve te doen toekomen; bijaldien zij echter te ver mogten wonen, om in tijds dit een en ander te ontvangen en daarop te antwoorden, zullen de Pachters of Plaatsbekleeders, oordeelende daartoe grond te hebben, in naam der Eigenaars de klagten moeten inleveren.

De reclamatien zullen op ongezegeld papier kunnen worden geschreven, en zullen naauwkeurige opgave inhouden van de nommers der artikelen, tegen welke klassering men zich bezwaard acht; zij zullen bij den ondergeteekenden moeten ingeleverd worden.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd, doen voorts wel bijzonder opmerken, dat de tijd tot het inleveren der klagten niet zal worden verlengd, en dat die tijd den laatsten der maand October aanstaande eindigt; — dat na dien dag alzoo geene klagten omtrent de klassering zullen aangenomen worden; zoodat zij, die alsdan van den nieuwen legger en van de overige stukken der taxatie, geene behoorlijke kennis mogten hebben genomen, alle nadeel, hetwelk uit het verzuim daarvan mogt voortvloeijen, aan zich zelve zullen te wijten hebben.

Afgekondigd en aangeplakt den 3. September 1829.
Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht
H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, vt.
Ter Ordonnantie van dezelve,
I. A. A. R A M.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL *den* 11. *Augustus.* De berigten blijven ongunstig voor de Porte. Men vreest dat de Grootvisier in Schumla zal ingesloten zijn en bij die belangrijke plaats zal moeten overgeven. *Hussein*-Pacha is naar Rustschuck vertrokken met bevel om, zoo mogelijk, den Grootvisier in Schumla af te lossen. Jamboli is door de Rusfen bemagtigd, en op dit oogenblik marcheert *Osman*-Pacha met 6000 man naar Kirkilissi, om zoo mogelijk die stad te redden. Adrianopel zal door *Abdurahman*-Pacha worden verdedigd; er zijn eenige ingenieurs naar hem gezonden, om de verdedigingswerken te leiden.

De Sultan heeft gisteren het Heilige Vaan uit het kamp bij Therapia naar het leger van Ramis Tschiftlick doen overbrengen; doch de ware geloovigen zijn hierover ontevreden, en deze ongenoegdheid blijkt in woorden en daden. De Sultan heeft de verdediging van de hoofdstad doen afkondigen, en een Firman roept de geheele bevolking der hoofdstad op om tegen den vijand op te trekken, doch men bespeurt daartoe weinig lust en geestdrift; de vrijwilligers zijn ook zeer gering.

De toestand wordt intusschen voor de Porte steeds bedenkelijker, terwijl aan den eenen kant de Rusfen naderen, stoken de aanhangers der Janitsaren onrust, en maken het over ons hangende onweder nog dreigender. In verscheidene kwartieren dezer hoofdstad is reeds brand gesticht, om daardoor verwarring te veroorzaken. Er is daarom een firman verschenen, welke beveelt dat in ieder huis elken nacht een man de wacht moet houden en eenige tobben met water bij zich moet gereed hebben. Vele brandspuiten staan op de hoeken der straten gereed.

De grootste troost der Porte is de vriendschapsbetrekkingen met Engeland en Frankrijk, en door de hulp van deze hoopt bij zich te handhaven.

In het verschanst leger van Ramis Tschiftlick heeft bij omtrent 12000 man, en men berekent dat er 8 à 10,000 man, onder bevel van *Abdurrahman*-Pacha naar Kirkilissi zijn gemarcheerd. Intusschen verneemt men dat de Rusfen reeds Kirkilissi gepasseerd zijn, en alzoo naauwelijks 40 uren van hier zijn verwijderd.

Den 6. dezer is er een Rusfisch stoomschip tot aan den mond van den Bosporus verschenen; na dat hetzelve eenigen tijd den grond had gepeild en zes schoten tegen de kasteelen had gedaan, keerde het terug.

WALACHIJE.

BUCHAREST *den* 16. *Augustus.* Den 7. dezer bevond het Russische hoofdkwartier zich te Aidos en de voorhoede van den generaal *Rudiger* was te Kirkilissi, van waar de inwoners hem een gezantschap hadden te gemoet gezonden om zich te onderwerpen. De armee rukte dus voorwaarts en deswege worden nadere en officiele berigten te gemoet gezien. De opperbevelhebber graaf *Diebitsch* scheen zijne reserve, welke den 16. op het korps van den generaal *Krasowsky* zoude stoten, af te wachten, om als dan met nadruk zijne operatien voort te zetten.

In de eerste dagen dezer maand heeft de Grootvisier een uitval uit Schumla gedaan, doch is door den generaal *Krasowsky* met een aanmerkelijk verlies aan den kant der Turken, teruggeslagen. De Grootvisier zoude bij den Grooten Heer in ongenade zijn gevallen en uit het leger teruggeroepen zijn. Deze man, die met de grootste naauwkeurigheid het bevel om offensief te ageren, dat hem in de maand Junij, in weerwil van alle de door hem gemaakte zwarigheden uit Konstantinopel was toegezonden, volvoerde, beeft thans voor zijn leven! Geen wonder derhalve, wanneer vele Pacha's en grooten des Turkschen rijks eenen anderen staat van zaken wenschen, om van een zoodanig Despotismus bevrijd te worden. De algemeene opstand der strandbewoners tegen de Porte, alwaar Mahomedanen en Christenen vereend, gehoorzaamheid aan den Grooten Heer weigeren, zoude door een onden aanhanger der Janitsaren geleid worden, en kan de gevaarlijkste gevolgen hebben. In Europa zoo wel als in Azie zijn de bewoners de dwingelandij van den Sultan moede.

In de citadellen van Aidos, Bourgas en andere door de Rusfen bezette plaatsen, zijn groote magazijnen met levensmiddelen aangelegd, waaruit blijkt dat de Rusfen in Bulgarie zullen overwinteren.

RUSLAND.

PETERSBURG *den* 26. *Augustus.* Den 22. heeft de Persische prins zijne plegtige audientie bij den Keizer gehad.

De opperbevelhebber graaf *Diebitsch* geeft in het hiernavolgend legerberigt verslag van de bemagtiging der steden SLIWNO en JAMBOL, terwijl de admiraal *Greigh* berigt, dat hij de steden WASSILIKO en AGATHOPOLIS heeft bemagtigd, waaruit men bespeurt dat onze troepen langzaam maar zeker voorwaarts trekken.

Het *officieel legerberigt* van den generaal graaf *Diebitsch* geeft op de volgende wijze verslag van de operatien tot den 13. Augustus:

„ Uwe Maj. heeft uit mijn berigt van den 30. Julij vernomen, dat Karnabat op den 28. door het 7de inf. regement is bezet geworden. Tenzelfden tijde gaf ik aan het 2de korps van den graaf *Pahlen* bevel, Karabunar te bezetten, de voorhoede tot Fakih te laten voortrukken, en langs de wegen van Tyrnowo, Kirkilissi en Adrianopel strooppartijen af te zenden. Om intusschen den uit Karnabat terugtrekkenden vijand niet uit het oog te verliezen, werd den 30. Julij de generaal *Scheremetjew* met de 2de brigade der 4de afd. uhlanen, 4 kanonnen en 100 kozakken naar Jambol gezonden. Toen deze generaal den 31. Julij de stad naderde, stootte hij op *Halil*-Pacha die met een korps van 15,000 man aldaar geposteerd was. Er volgde een zeer heet gevecht, in hetwelk de onverschrokkene uhlanen, de magt des vijands niet berekenende en door het vuur van het geschut ondersteund, een nieuw bewijs gaven van de voortreffelijkheid onzer kavalerie in vergelijking van die der Turken; want de aanvallen des vijands werden niet alleen overal afgeslagen, maar hij zelf werd van het slagveld naar de stad teruggedreven en zijn geheel kamp aan de vlammen opgeofferd.

„ *Halil* Pacha door de stoute daden van ons detachement in vrees gebragt en meenende den volgenden morgen door ons geheel leger aangevallen te zullen worden, trok des nachts op Sliwno terug en liet in Jambol eene aanzienlijke hoeveelheid krijgsbehoeften en 39,000 pud beschuit achter. Den 2. Augustus bezette de generaal *Scheremetjew* de stad Jambol.

„ Zoo wel om eene nadere verbinding met den generaal *Krasowsky* te bewerken, als om den vijand zoo veel mogelijk bij Schumla in te sluiten, gaf ik bevel om de defileën van Tschalikawak en Tscheoge, die nog in de magt der Turken waren, te bezetten; hiermede werden de detachementen van de generaal-majoors *Royowski* en *Sawadski* belast, en de eerste over Dobrol en de laatste over Tscheoge tegen Tschalikawak afgezonden. Ten gelijken tijde zoude de generaal *Krasowsky*, van den kant van Marasch, eene algemeene beweging tegen Schumla ondernemen, en op deze wijze met mij in eene nadere verbinding treden.

„ Alle deze mijne maatregelen werden den 6. Aug. met het gelukkigste gevolg bekroond. De Turken werden overal

aandeele van *Robert*, die schade en kosten moest betalen. De heer *Richard* het kwaadaardige karakter van zijn buurman *Robert* kennende, onthield zich in den beginne te Vercel te komen; doch dringende zaken maakten zijne tegenwoordigheid noodzakelijk, en vóór 18 maanden zag men hem in die gemeente. Zijne zaken aldaar afgedaan hebbende, keerde hij naar Belfort terug. Hij zat rustig in een rijtuig zonder kwaad te vermoeden, toen hij onverwachts tusschen Passavant en Pont-les-Moulins door 5 gewapende mannen werd overvallen. Meenende dat het roovers waren, bood hij zijne geldbeurs aan; doch hoezeer was zijne verwondering toen dit geweigerd werd, maar door een der bende, wiens aangezigt zwart was gemaakt, bevolen werd hem te volgen. Zijn bediende werd aan een boom gebonden, en hij met geweld medegesleept. Des nachts werd hij naar Vercel gevoerd en in een diepen kelder opgesloten. Aldaar, werd hem gezegd, dat hij zijn leven moest eindigen, en dat, zoo hij gerucht maakte, dat hem evenwel niets zoude helpen, men hem zoude worgen. De heer *Richard* van de wreedheid zijner beulen overtuigd, wachte geduldig zijn lot af. Hij ontving dagelijks niet anders dan een weinig brood en water; zijn lijden nam langzamerhand toe en zijn leven zoude welligt niet lang geduurd hebben. Een toeval redde hem: de politie hield *Robert* sedert eenigen tijd verdacht van smokkelarij, en deed het huis zoo naauwkeurig onderzoeken, dat zij met geweld in den onderaardschen kelder kwam, waarin de ongelukkige *Richard* sedert 18 maanden kwijnde. Hij werd dadelijk in vrijheid gesteld en *Robert*, zijne vrouw, twee zoons en dochter gearresteerd en door de gendarmerie naar Besançon gevoerd.

ENGELAND.

LONDEN *den* 5. *September.* „ Het was voor eenige dagen bekend, zegt de *Courier*, dat Keizer *Nicolaas* een eskader van verscheidene linieschepen en fregatten van Kroonstadt had afgezonden om zijne vloot in de Middelandsche Zee te versterken. Berigten uit Denemarken hebben daarna gezegd, dat er tegenbevel was gegeven, op het ongegronde voorwendsel dat Rusland bevreesd zoude zijn, dat wij zijne schepen in het kanaal mogten nemen. Reeds voor eene week hebben wij het tegendeel beweerd, toen een Russisch fregat in eene fransche haven door tegenwind en storm was binnen geloopen. Thans blijkt het echter dat het geheele eskader door het kanaal is gezeild, gelijk blijkt uit het volgende berigt uit Portsmouth van den 3. September:

„ Een onzer kruissers kwam dezen morgen binnen met berigt dat een Russisch eskader, bestaande uit 3 linieschepen en verscheidene fregatten, door het Kanaal is zeilende, digt aan de fransche kust."

De *Courier* beweert dat het eskader dient om de Russische schepen in de Middelandsche Zee te vervangen, of om die schepen te vervangen, welke na den zeeslag van Navarino schade geleden hebben.

Het verschil, dat tusschen den hertog *van Wellington* en den Pruissischen ambassadeur, volgens sommige dagbladen, zoude hebben plaats gehad, wordt door de *Courier* voor een belagchelijk verzinsel verklaard.

NEDERLANDEN.

LUIK *den* 6 *September.* Ensival, een dorp in deze provincie gelegen, heeft dezer dagen een voorbeeld opgeleverd, van onmenschelijkheid eener stiefmoeder, die een jongen van 13 jaren sedert 4 maanden in een gat of kelder opgesloten hield, zoo het schijnt, met oogmerk hem door slechte spijzen en ellende te doen omkomen. Den 30. Augustus werd de Burgemeester hiervan onderrigt en deze heeft het kind, dat zich in eenen beklagenswaardigen toestand bevond, uit den kelder gehaald; het zal op kosten der gemeente verzorgd en onderhouden worden.

UTRECHT *den* 8. *September.* Schipper *W. van Ginkel*, welke met zijne lading den 28. Augustus van hier is afgevaren, is den 5. September te Keulen aangekomen.

uit hunne bijna ontoegankelijke passen verdreven, hunne verschansingen geslecht, en daardoor verkregen wij de beoogde nadere verbinding met den generaal *Krasfowsky*, die den 7. Aug. melde: dat hij in nakoming van de ontvangene bevelen, den 6. Aug. Marasch was genaderd, en 5 bat. infanterie, het huzaren reg. *Prins Oranje* en het 9de Oldenburgsche reg., onder bevel van den generaal-majoor prins *Gortschakow*, tegen Eskistambul had afgezonden; dat daardoor de Grootvisier genoodzaakt was geworden, hem met eene aanzienlijke magt te gemoet te komen, die hij dadelijk had aangetast en tusschen de Matschinsche bevestigingen en Truly zoodanig tegen het gebergte had gedrongen, dat de Visier slechts met een klein gedeelte zijner troepen, onder het aanhoudend schrootvuur onzer artillerie, naar Schumla konde terugkeeren, terwijl de overigen hun heil op de bergen tusschen de bevestiging van Matschin en Truly zoeken moesten. In dit gevecht verloor de vijand 500 man; meer dan 50 man werden gevangen genomen. Wij verloren aan dooden 2 soldaten; gekwetst werden 2 officiers en 18 man soldaten.

„ Intusschen vernamen wij door onze, van Karnabat en Jambol naar Sliwno afgezonden verkenners, dat in laatstgemelde stad zich een aanzienlijk korps vereenigde, dat men aldaar zelfs aan de bevestiging werkte en den Visier met troepen uit Schumla verwachte. Deze berigten scheen te waarschijnlijker, daar de generaal *Gortschakow*, die den 8. Aug. eene recognoscering tegen Dshumai gedaan had, berigte, dat hij sporen van de beweging van een sterk korps ontdekt had, en dat, na de verklaring van de inwoners van Dshumai, van den 5. op den 6. Aug. vele troepen met geschut van Schumla naar Kosan getrokken waren.

„ Daar tenzelfden tijde de 1ste brigade der 12de infanterie afdeeling van Sewastopol te water in Sisipolis was aangekomen, zoo deed ik door deze regementen de 19de afdeeling aflossen, en zond deze laatste naar Aidos. Ik zond versterking naar Karabunar en vereenigde andere troepen met mijn korps.

„ Met deze aanmerkelijke versterking en in afwachting van de reserven konde ik, zonder de door de armee ingenomene plaatsen te ontblooten, met geconcentreerde magt op een afgelegen punt, gelijk Sliwno, een nieuwen slag ondernemen. Ik maakte tot dat einde den 9. Aug. eene beweging naar het dorp Dragodanowo, hetwelk op den weg van Karnabat naar Sliwno, omtrent 15 wersten van deze laatste plaats ligt. Om den Grootvisier niet te verhinderen zich met de verzamelde troepen in Sliwno te vereenigen, gaf ik de mijne last den 11. Aug. te Dragodanowo halte te houden. De op dien dag door de fouragerende kozakken opgevangene Turken verklaarden eenstemmiglijk, dat men den Grootvisier elk oogenblik verwachte, en dat deszelfs zoon *Hussein* met de uit Albanezen bestaande voorhoede reeds in Sliwno was aangekomen. Het geheele aldaar vereenigd vijandelijk korps, onder kommando van den Seraskier *Halil* en twee andere Pacha's, bestond uit 13 regementen geregelde infanterie, 3 regementen geregelde kavalerie en 4 à 5000 man ongeregelde troepen met derzelver geschut.

„ Alvorens ik een berigt van het aldaar plaats gehad hebbend gevecht geve, zal eene beschrijving van de ligging der stad Sliwno niet overtollig zijn. Deze plaats ligt aan den voet van hetzelfde gebergte, hetwelk de laatste hoogte des Balkans uitmaakt, en welks rotsachtige rug met laag hout bedekt is. De uit het gebergte hier uitloopende wegen zijn: 1°. de Kosansche weg, welke 4 wersten voor Sliwno uit den Balkan komt, zich met dien van Karnabat vereenigt en tot aan de stad over eene vlakte loopt; 2°. die van Jambol, welke langs opene en vlakke dalen naar die stad voert; 3°. de weg van Janifaar komt eene werst van Sliwno op de straat van Jambol; 4°. een bergweg geleidt naar Kasanlijk, en 5°. een ander naar Staroreka. De stad heeft eene zeer groote uitgestrektheid en is aan de zijde van Jambol, van welken kant de vijand onzen aanval verwachte, door schansen bevestigd. Na dat ik deze ligging in aanmerking genomen had, nam ik mijne maatregelen zoo, dat ik den vijand alle wegen afsneed, langs welke hij met zijn geschut konde aftrekken. Daarom liet ik in den nacht van den 11. op den 12. Aug. het 7de korps langs den weg van Karnabat de stad Sliwno tot op 8 wersten naderen.

„ Het 6de korps rukte des morgens om 3 ure uit, doch de 5de infanterie afdeeling met den graaf *Pahlen*, die des nachts aangekomen was, na eene korte rust te hebben genomen, eerst om 6 ure, om de reserve uitmaken. Het detachement van den generaal *Scheremetjew*, dat uit Jambol was getrokken, naderde langs dien weg Sliwno, en maakte 8 wersten van die stad halte. Hij had bevel met het aanbreken van den dag Janifaar te bezetten.

„ Den 12. Aug. des morgens om 6 ure, toen het korps van den generaal *Rudiger* de vereeniging van de wegen van Kosan en Karnabat naderde, detacheerde ik eenige troepen af om aldaar eenen vasten post intenemen, en zette ik mijn marsch voort. Men naderde de stad van deze zijde op een van wijnbergen, tuinen en hout doorsneden terrein. Wel wetende dat de hoofdmagt des vijands aan den Jambolschen weg stond, stelde ik de geheele infanterie der 6de en 7de korpsen rondom den voet des bergs en op den Kosanschen weg, om daarna, zoodra ik in bezit der stad was, de vestingwerken des vijands in den rug te komen en hem te noodzaken, zonder zwaardslag, de wapens aan Uwe Maj. over te geven. Alle deze maatregelen gelukten naar wensch. De generaal *Rudiger* had naauwlijks zijne kavalerie doen aanrukken en was tot op eenen behoorlijken afstand genaderd, toen hij zijn artillerie-vuur opende, den vijand aantastte en hem tegen de stad en in de vesting wierp.

„ Gedurende het gevecht op onzen linkervleugel rukte de regter voorwaarts, terwijl graaf *Pahlen* in reserve in het centrum bleef. De vijand deed eenige schoten uit het geschut, waartegen ik de 19de artillerie brigade stelde, waarop hij zijn geschut spoedig terug trok en de wijk naar de stad nam. De 18de afdeeling rukte in de stad en dwong den vijand de vestingwerken op den Jambolschen weg in de steek te laten en naar alle rigtingen naar de bergen en kloven te vlugten. Zijne hoofdmagt week op de wegen van Kasanlijk en Staroreka terug, op welke zij door onze infanterie en kozakken tot 6 ure namiddags vervolgd werd. De schrik des vijands is zoo groot, dat hij de kracht niet meer bezit, grooten wederstand te bieden, en zoo het schijnt, geven de aanvoerders daarin het eerste voorbeeld.

„ De tropheën van dezen dag bestaan in de verovering van de geheele vijandelijke artillerie, bestaande uit 9 kanonnen, benevens de kruidwagens, 6 vaandels en 300 gevangenen. Het verlies des vijands aan dooden en gekwetsten is zeer aanzienlijk. Bovendien is in de stad Sliwno een groote voorraad van krijgs en mondbehoefte gevonden. Ons verlies aan dooden en gewonden, bedraagt niet meer dan 60 man.

„ Ik heb de sleutels van deze rijke en bevolkte stad, die voor de tweede na Adrianopel gelt, benevens 6 in dit gevecht veroverde vanen, over zee, naar Odessa gezonden.

„ Ten slotte van dit berigt, heb ik het geluk te kunnen mededeelen, dat, bij mijnen inmarsch naar de stad Sliwno, eene talrijke geestelijkheid met kruisen en wijwater, en de inwoners met vreugdetranen, terwijl zij brood en zout aanbragten, ons kwamen verwelkomen. Deze ondubbelzinnige bewijzen van achting ontspruiten uit de trouwe harten der Bulgaren, die niet slechts als geloofsgenooten ons toegedaan zijn, maar ook ten gevolge van ons vriendschappelijk gedrag jegens hen.

„ Ofschoon de stad met storm genomen werd, zijn er geene gewelddadigheden gepleegd, en onze in den strijd zoo vreesselijke strijders bezetten, vol orde en stilte, de onderscheidene kwartieren der stad, alwaar zij door de goede inwoners met wijn en brood onthaald worden."

De opperbevelhebber zendt tevens de volgende rapporten van den admiraal *Greigh*, wegens de bemagtiging der bevestigde steden Wassiliko en Agathopolis:

Rapport van den admiraal Greigh, *aan den opperbevelhebber van de 2de armee van den 8. Aug., nopens de bemagtiging van de stad Wassiliko (Zuidelijk van Sisipolis gelegen) op den 2. Aug.*

„ Nadat het fregat *Pospeschnoi* twee kompagnien van het Kamtschatkasche inf. reg. aan boord genomen had, zeilde het in den nacht van den 1. op den 2. Aug., met de brik *Orpheus* naar Wassiliko. Aan den scheepskapitein *Koltowski* werd, onder anderen, gelast, dat wanneer hij het stoomschip *Meteor* ontmoette, hetwelk den ingenieur-overste *Burno* aan boord had, om de oevers tot aan het kanaal van Konstantinopel optenemen, dezen overste uitte noodigen, tot bedwinging van de stad mede te werken. Het fregat ontmoette het stoomschip en de overste *Burno* nam het bevel der landingstroepen op zich. Voor Wassiliko aangekomen, bemerkte de overste *Burno* eene troep van 150 Turken, die uit Agathopolis kwam. Om de vereeniging van deze troep met het garnizoen van Wassiliko te verhinderen, bespoedigde hij zijne landing, welke onder het geschut van het stoomschip volkomen gelukte.

„ Zoodra ons detachement voet aan land had, viel het op den vijand om hem afte snijden en te omsingelen. De Turken bemerkten deze beweging en haastten zich om de vlugt te nemen.

„ De overste maakte van deze gelegenheid gebruik en bezette de hoogten welke de stad beheerschen, terwijl het vuur van het stoomschip en der booten de oevers zuiverde en het onze troepen mogelijk maakte, de stad te overweldigen, die door 300 Turken verdedigd werd. Offschoon de bezetting veel sterker was dan ons detachement, zoo volvoerde deze echter, bezield met uitstekenden heldenmoed en ijver, en geleid door den dapperen overste *Burno*, den gegeven last, zonder het minste verlies aan onze zijde."

„ *Uittreksel uit een tweede rapport van den admiraal* Greigh, *van den 8. Augustus.*

„ Nadat wij Wassiliko bemagtigd hadden, besloot de overste *Burno* den volgenden dag Agathopolis, of Agtepoli, Zuidelijk van Wassiliko gelegen, aantetasten.

Zie verder den kant van deze Bladz.

„ Den 4. Aug., des morgens 6 ure, wierp het fregat *Flora* het anker voor Wassiliko en zette een bataillon van het inf. reg. *Kursk* aan land. Om 9 ure gingen de fregatten *Flora* en *Pospeschnoi* onder zeil en tasten, in weerwil van den N. O. wind, de stad van de zeezijde aan. Bij de nadering der schepen openden de Turken van de oever-batterijen eene hevige kanonnade, en onderhielden dezelve, in weerwil van het welgerigt vuur onzer batterijen, zoolang tot dat zij onze landtroepen gewaar werden, die inmiddels de hoogten, welke de stad beheerschen, bezet hadden. Op eens stortten 800 Turksche ruiters op den overste *Burno*, die hen zoo wel ontving, dat zij met den grootsten spoed de vlugt namen, latende eenige dooden achter. Nadat de vijand verstrooid was, zond de overste een detachement matrozen af om de hoofdbatterij des vijands te beklimmen; offchoon deze op rotsen gelegen en moeijelijk te beklimmen was, gelukte de onderneming. Toen de vijand deze beweging zag, vlugtte hij in de grootste wanorde uit de stad. De overste zond daarop 2 kompagnien naar het klooster *Johannes de Dooper*, hetwelk door eene heining omgeven en door een kanon verdedigd werd; doch ook van hier vlugtten de Turken met groote angst; daar onze troepen geene kavalerie bij zich hadden, zoo konden zij den vijand niet vervolgen, en ook niet meer dan 5 man gevangen maken, onder welke zich echter de aanvoerder der Deli's bevond.

„ Na de bemagtiging van de Agathopolis bemerkte de overste *Burno* de belangrijkheid van deze bezitneming: de Turken hadden 1200 man garnizoen gehad, waarmede zij een veel sterker vijand het hoofd hadden kunnen bieden, te meer daar zij in den volgenden nacht nog 2000 man hulptroepen uit Piadij verwacht hadden, en onze schepen, wegens den hevigen wind, die zich verhief, niet op de reede kunnende ankeren, buiten staat waren, veel tegen de stad uitterigten.

„ In de stad vonden wij 7 kanonnen, waarvan 5 van metaal, voorts een grooten voorraad van kruid, patronen, en andere oorlogsbenoodigdheden, en omtrent 500.000 maten meel. Onze troepen bestonden in alles uit 800 man en 2 kanonnen, en van deze is geen enkel man gedood noch gewond. Aan boord is een matroos gekwetst en de schepen hebben weinig schade bekomen.

„ Offchoon volgens de getuigenis der Grieksche bewoners, en der gevangenen, de Turken om en bij Agathopolis omtrent 6000 man hadden, is deze stad, zoo wel als Wassiliko, volkomen verzekerd. Wij hebben dadelijk redouten opgeworpen. De schrik is zoodanig onder de Turken, dat zij geen stand meer houden."

F R A N K R IJ K.

PARIJS *den 4. September.* Eergisteren is er een koerier uit Petersburg bij de Russische ambassade aangekomen.

Gisteren heeft de graaf *Pozzo di Borgo*, ambassadeur van Z. M. den Keizer van Rusland, zich in groot costuum en vergezeld van een groot gevolg, naar de Grieksche kapel begeven, om het *Te Deum* bij te wonen, hetwelk wegens de overwinningen door de Russen op de Turken behaald, is gezongen. Alle de Russen die zich in Parijs bevinden hebben die godsdienstplegtigheid bijgewoond.

De Koning van Napels doorreist de Zuidelijke streken van Frankrijk met zijne dochter *Christina*, zuster van de hertogin *van Berry*, welke met den Koning van Spanje in het huwelijk zal treden.

De liberale dagbladen blijven niet in gebreken de nieuwe ministers aantevallen. De *Constitutionnel* beweert dat de heer *Labourdonnaye* steeds geintrigeerd en gevleid heeft om in het bestuur te komen; doch ook *Napoleon* vleide hij, en zijn gezegde: „ Sire, tusschen *Karel den Grooten* en u is geen onderscheid!" is algemeen bekend.

Het volgende voorbeeld van wraakoefening wordt uit Besançon medegedeeld:

De heer *Richard*, grondeigenaar te Belfort, bezat een landgoed te Vercel, 6 uren van Besançon gelegen. Tusschen hem en een landbouwer, *Robert* genaamd, ontstonden in 1827 verschillen, waarover de regter uitspraak deed ten

Zie verder den kant van de eerste Bladz.

TE UTRECHT, BIJ DE LEEUW EN COMP.